

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานพระราชบัญญัติกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๔ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๔
เป็นปีที่ ๓๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ให้ประกาศว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิต
ในราชอาณาจักร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากรสินค้า
ส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๒๔”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ ระเบียบหรือข้อบังคับอื่นในส่วนที่มี
บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือที่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้
พระราชบัญญัตินี้แทน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
“สินค้า” หมายความว่า สินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
“ผลิต” หมายความว่า ประกอบ แปรรูป แปรรสภาพ หรือทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง
ให้มีขึ้นซึ่งสินค้า ไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
“การส่งสินค้าออก” หมายความว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
(๑) การส่งของออกตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
(๒) การขายสินค้าให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ตามโครงการเงินกู้หรือเงิน
ช่วยเหลือจากต่างประเทศ ตามที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๑ (๗)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๓) การขายสินค้าที่จำแนกประเภทไว้ในภาคที่ว่าด้วยของที่ได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรให้แก่องค์การระหว่างประเทศหรือหน่วยงานใดที่มีสิทธินำสินค้านั้นเข้ามาในราชอาณาจักรได้ตามที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๑ (๘)

“เงินชดเชย” หมายความว่า เงินที่จะจ่ายชดเชยค่าภาษีอากร ซึ่งมีอยู่ในต้นทุนการผลิตสินค้าส่งออก ให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยในรูปของบัตรภาษี

“ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชย” หมายความว่า ผู้ทำการส่งสินค้าออกตามพระราชบัญญัติ

นี้
“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาชดเชยค่าภาษีอากรสินค้า

ส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร
“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมศุลกากร

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักรคณะหนึ่ง ประกอบด้วยปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมศุลกากร ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินห้าคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะต้องไม่เป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง หรือเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในกิจการที่อาจได้รับเงินชดเชย

คณะกรรมการจะแต่งตั้งบุคคลใดเป็นเลขานุการคณะกรรมการก็ได้

มาตรา ๖ ให้กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้

ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งใหม่

มาตรา ๗ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๖ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิด

ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕ วรรคสอง

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๘ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๙ การประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ให้นำมาตรา ๘ และมาตรา ๙ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการ

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดอัตราเงินชดเชยสำหรับชนิดและหรือประเภทสินค้าที่จะได้รับเงินชดเชย
- (๒) กำหนดชนิดและหรือประเภทสินค้าที่ไม่ได้รับเงินชดเชยตามมาตรา ๑๒ (๓)
- (๓) ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงอัตราเงินชดเชย
- (๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและกำหนดเวลาการจ่ายเงินชดเชย
- (๕) กำหนดภาษีอากรที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยจะนำบัตรภาษีไปชำระได้ตามมาตรา

๑๘ (๔)

(๖) กำหนดภาษีอากรที่ยกเว้นไม่จ่ายเงินชดเชยตามมาตรา ๑๓ (๕)

(๗) กำหนดหลักเกณฑ์การขายสินค้าให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามโครงการเงินกู้หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ ที่ให้ถือว่าเป็นการส่งสินค้าออกตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ค่าของสินค้านั้นทั้งหมดหรือบางส่วนจะต้องชำระจากเงินกู้หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ

(๘) กำหนดประเภทสินค้าที่จำแนกประเภทไว้ในภาคที่ว่าด้วยของที่ได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรที่ขายให้แก่องค์การระหว่างประเทศหรือหน่วยงานใดที่มีสิทธินำสินค้านั้นเข้ามาในราชอาณาจักรได้ ที่ให้ถือว่าเป็นการส่งสินค้าออกตามพระราชบัญญัตินี้

(๙) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

การใช้อำนาจตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) จะกระทำต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีก่อน และต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ วรรคสอง การประกาศกำหนดอัตราเงินชดเชยตาม (๑) ให้ใช้บังคับตามวันที่กำหนดไว้ในประกาศแต่จะใช้บังคับก่อนวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาไม่ได้

มาตรา ๑๒ เมื่อคณะกรรมการได้กำหนดอัตราเงินชดเชยตามมาตรา ๑๑ (๑) แล้ว การส่งสินค้าออกให้ได้รับเงินชดเชยตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่สินค้าดังต่อไปนี้ห้ามมิให้ได้รับเงินชดเชย

- (๑) แร่ ตามกฎหมายว่าด้วยแร่
- (๒) สินค้าที่ต้องเสียภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมเมื่อส่งออก
- (๓) สินค้าที่คณะกรรมการกำหนดไม่ให้ได้รับเงินชดเชย

มาตรา ๑๓ ค่าภาษีอากรที่จะกำหนดเงินชดเชยให้ ได้แก่ภาษีอากรบรรดาที่มีอยู่ในมูลค่าของวัสดุ อุปกรณ์ อะไหล่ เครื่องจักร เชื้อเพลิง และพลังงานอย่างอื่นที่ใช้ในการผลิตสินค้านั้น แต่ไม่รวมถึง

- (๑) ภาษีเงินได้
- (๒) ค่าภาคหลวง หรือค่าภาระอย่างอื่นที่เรียกเก็บจากทรัพยากรธรรมชาติ
- (๓) ภาษีอากรที่อาจขอคืนได้ตามกฎหมายอยู่แล้ว เว้นแต่กรณีที่ไม่ใช้สิทธิขอคืนตามกฎหมาย และคณะกรรมการเห็นสมควรให้ได้รับเงินชดเชย
- (๔) ภาษีอากรที่ราชการส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น
- (๕) ภาษีอากรตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๔ การกำหนดอัตราเงินชดเชยให้กำหนดเป็นอัตราทั่วไป เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุพิเศษจะกำหนดอัตราเงินชดเชยให้แตกต่างกันไปจากอัตราทั่วไปก็ได้ตามควรแก่กรณี การกำหนดอัตราเงินชดเชยตามวรรคหนึ่งจะกำหนดตามสภาพตามราคาส่งออกตามประเภทพิกัดอัตราศุลกากร หรือตามชนิดหรือประเภทของของที่ส่งออก หรือโดยวิธีอื่นก็ได้

ในกรณีที่กำหนดตามราคาส่งออก ให้ถือราคาสำหรับของขาออกตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรเป็นราคาส่งออก เว้นแต่กรณีที่มีการกำหนดราคาเฉลี่ยตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนดให้ถือราคาเฉลี่ยดังกล่าวเป็นราคาส่งออก และราคาเฉลี่ยที่กำหนดจะใช้บังคับเกินหนึ่งปีมิได้

มาตรา ๑๕ ให้กรมศุลกากร กรมสรรพากร และกรมสรรพสามิตกันเงินภาษีอากรที่ส่วนราชการนั้นได้จัดเก็บหรือรับไว้เพื่อจ่ายเป็นเงินชดเชย โดยไม่ต้องนำส่งเข้าเป็นรายได้แผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนด

การกันเงินภาษีอากรตามวรรคหนึ่ง จะต้องไม่เกินร้อยละหนึ่งของภาษีอากรที่ได้จัดเก็บหรือรับไว้ เว้นแต่ในกรณีมีเหตุอันควร รัฐมนตรีจะสั่งให้กันเพิ่มเกินร้อยละหนึ่งก็ได้ แต่จะต้องไม่เกินร้อยละสอง

มาตรา ๑๖ ผู้ใดประสงค์จะให้มีการกำหนดอัตราเงินชดเชยสำหรับสินค้าที่คณะกรรมการยังมีได้กำหนดอัตราเงินชดเชย ให้ยื่นคำขอต่อคณะกรรมการเพื่อกำหนดอัตราเงินชดเชยสำหรับสินค้านั้นได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่มีการยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการจะประกาศกำหนดอัตราเงินชดเชยให้มีผลบังคับย้อนหลังก็ได้ แต่จะย้อนหลังไปชดเชยสำหรับการส่งสินค้าออกที่กระทำไปก่อนวันที่มีการยื่นคำขอเกินหกเดือนไม่ได้

มาตรา ๑๗ การขอรับเงินชดเชย ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยซึ่งประสงค์จะขอรับเงินชดเชยยื่นคำขอรับเงินชดเชยตามแบบและวิธีการที่กรมศุลกากรกำหนด และต้องยื่นคำขอภายในหนึ่งปีนับแต่วันส่งสินค้าออก เว้นแต่ในกรณีที่มีการกำหนดอัตราเงินชดเชยย้อนหลังตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง ผู้ที่มีสิทธิได้รับเงินชดเชยสำหรับการส่งสินค้าออกที่ได้กระทำไปก่อนวันประกาศกำหนดอัตราเงินชดเชยในราชกิจจานุเบกษา ต้องยื่นคำขอภายในหนึ่งปีนับแต่วันประกาศดังกล่าว

มาตรา ๑๘ การจ่ายเงินชดเชยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และกำหนดเวลาที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๑ (๔) โดยให้กรมศุลกากรจ่ายเป็นบัตรภาษีเพื่อให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยนำไปชำระภาษีอากร ดังต่อไปนี้

(๑) ภาษีอากรที่กรมศุลกากร กรมสรรพากร หรือกรมสรรพสามิตจัดเก็บ ซึ่งผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยมีหน้าที่ต้องเสีย

(๒) ภาษีหัก ณ ที่จ่าย ซึ่งผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยมีหน้าที่ต้องนำส่งตามประมวลรัษฎากร

(๓) ภาษีอากรที่กรมศุลกากร กรมสรรพากร หรือกรมสรรพสามิตจัดเก็บแทนราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยมีหน้าที่ต้องเสีย

(๔) ภาษีอากรอื่นที่คณะกรรมการเห็นสมควรให้นำบัตรภาษีไปชำระได้

มาตรา ๑๙ บัตรภาษีมีสองชนิด คือ

(๑) ชนิดบอกราคา

(๒) ชนิดไม่บอกราคา

แบบ ลักษณะ ราคาและรายละเอียดของบัตรภาษีให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ บัตรภาษีให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ออก แต่ถ้าอธิบดีเห็นสมควรอาจพิจารณาต่ออายุบัตรภาษีได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยไม่สามารถนำบัตรภาษีที่ได้รับไปชำระภาษีอากรใดได้ เพราะเป็นผู้ได้รับยกเว้นภาษีอากรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน

(๒) ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยไม่สามารถนำบัตรภาษีที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้ภายในกำหนดอายุของบัตรภาษีนั้น

การต่ออายุบัตรภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีพิจารณาต่ออายุให้ได้คราวละสามปี และจะพิจารณาต่ออายุบัตรภาษีให้ได้ไม่เกินสองคราว

การยื่นคำขอให้ต่ออายุบัตรภาษีต้องยื่นก่อนบัตรภาษีหมดอายุและให้ยื่นคำขอตามระเบียบที่กรมศุลกากรกำหนด

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยเห็นว่าตนจะไม่สามารถนำบัตรภาษีที่จะได้รับไปใช้ประโยชน์ได้ ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยจะขออนุมัติจากอธิบดีเพื่อโอนสิทธิในบัตรภาษีไปให้แก่บุคคลอื่นก็ได้ โดยยื่นคำขอตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด แต่การขอโอนสิทธิตามมาตรา นี้จะต้องกระทำก่อนการออกบัตรภาษี

มาตรา ๒๒ บัตรภาษีที่ออกให้ต้องเป็นบัตรภาษีระบุชื่อผู้ถือและจะโอนแก่กันมิได้ เว้นแต่ได้รับอนุมัติจากอธิบดีในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) การโอนให้ทายาทผู้รับโอนกิจการของผู้มีชื่อในบัตรภาษีซึ่งถึงแก่ความตาย
  - (๒) การโอนให้ผู้ซึ่งรับโอนกิจการของผู้มีชื่อในบัตรภาษีมาดำเนินการต่อไป
  - (๓) การโอนให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใหม่อันเกิดจากการควบเข้ากันระหว่างนิติบุคคลผู้มีชื่อในบัตรภาษีและนิติบุคคลอื่น
  - (๔) การโอนให้แก่บุคคลอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจการของผู้มีชื่อในบัตรภาษี
- ในกรณีอนุมัติตาม (๔) อธิบดีจะอนุมัติได้ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจาก

คณะกรรมการ

มาตรา ๒๓ ผู้รับโอนตามมาตรา ๒๒ (๑) ต้องนำบัตรภาษีของผู้โอนมาขอเปลี่ยนบัตรภาษีใหม่ภายในอายุของบัตรที่กำหนดไว้ในบัตรภาษีเดิม หรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้มีชื่อในบัตรภาษีถึงแก่ความตายแล้วแต่วันใดจะเป็นวันหลัง

สำหรับผู้รับโอนตามมาตรา ๒๒ (๒) (๓) หรือ (๔) ต้องนำบัตรภาษีของผู้โอนมาขอเปลี่ยนบัตรภาษีใหม่ภายในอายุของบัตรที่กำหนดไว้ในบัตรภาษีเดิม เว้นแต่ในกรณีที่อธิบดีเห็นสมควรจะผ่อนผันให้นำบัตรภาษีมาขอเปลี่ยนบัตรภาษีใหม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่บัตรภาษีหมดอายุก็ได้ บัตรภาษีที่ออกให้ใหม่มีอายุการใช้เท่ากับบัตรภาษีเดิมและอาจต่ออายุได้อีกตามที่

กำหนดในมาตรา ๒๐

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่บัตรภาษีชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย ให้ผู้มีชื่อในบัตรภาษียื่นความจำนงขอรับบัตรภาษีใหม่แทนตามระเบียบที่กรมศุลกากรกำหนด

บัตรภาษีที่ออกให้ใหม่ตามวรรคหนึ่งมีอายุการใช้และอาจต่ออายุได้อีกเพียงเท่าที่มีอยู่ในบัตรภาษีเดิม

มาตรา ๒๕ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งบัญชี ทะเบียน เอกสารหลักฐานใด เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา
- (๒) เข้าไปในสถานที่ที่ทำการ สถานที่ผลิต หรือสถานที่เก็บสินค้าของผู้ยื่นคำขอให้กำหนดอัตราเงินชดเชย หรือผู้ยื่นคำขอรับเงินชดเชย ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบเอกสาร หลักฐานหรือสิ่งใดอันเกี่ยวกับการยื่นคำขอของผู้นั้น ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานจากผู้นั้น หรือจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๖ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการและพนักงาน
เจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อ
บุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง
บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอให้กำหนดอัตราเงินชดเชยตามมาตรา ๑๖ หรือผู้ยื่น
คำขอรับเงินชดเชยตามมาตรา ๑๗ ไม่ให้ความร่วมมือหรือไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรในการ
ปฏิบัติงานของกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ คณะกรรมการหรืออธิบดี แล้วแต่กรณี มีอำนาจยก
คำขอให้กำหนดอัตราเงินชดเชย หรือยกคำขอรับเงินชดเชยของผู้ยื่นทั้งหมดหรือบางส่วนได้

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่มีการส่งสินค้าคืนและต้องคืนเงินค่าสินค้านั้นให้แก่ผู้ซื้อ ผู้มี
สิทธิได้รับเงินชดเชยซึ่งได้รับเงินชดเชยไปแล้วต้องคืนเงินชดเชยเป็นจำนวนตามส่วนของสินค้าที่รับคืน
ให้กรมศุลกากร ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่น่าสินค้าเข้า หรือภายในหกสิบวันนับแต่วันได้รับสินค้าคืน
สำหรับกรณีที่ขายสินค้าภายในประเทศ

ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยไม่ชำระคืนเงินชดเชยภายในกำหนดเวลาตามวรรค
หนึ่ง ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยต้องเสียเงินเพิ่มอีกร้อยละสองต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินชดเชยที่
ต้องชำระคืนจนกว่าจะชำระคืนเงินชดเชยครบถ้วน

มาตรา ๓๐ ผู้ใดไม่ให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสาร หรือหลักฐานแก่กรรมการหรือ
พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๒๕ หรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่กรรมการ
หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๑ ผู้ใดแจ้งความเท็จหรือให้ถ้อยคำเท็จหรือตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็น
เท็จหรือนำพยานหลักฐานเท็จ มาแสดงกับคณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อให้มีการ
ประกาศกำหนดอัตราเงินชดเชย หรือเพื่อให้มีการจ่ายเงินชดเชยให้แก่ตนเองหรือผู้อื่นตามข้อความ
ถ้อยคำหรือพยานหลักฐานอันเป็นเท็จนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่น
บาทหรือไม่เกินสี่เท่าของเงินชดเชยที่ขอหรือที่จ่ายให้ แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษ ตามมาตรา ๓๐ หรือมาตรา
๓๑ เป็นนิติบุคคล ผู้ดำเนินกิจการหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนด
สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

มาตรา ๓๓ ประกาศและระเบียบของกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการให้ความ
ช่วยเหลือแก่ผู้ส่งสินค้าออกในทางภาษีอากร และการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ขายสินค้าให้แก่ส่วน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรสนับสนุนให้มีการส่งออกสินค้าที่ผลิตในประเทศไทยออกไปจำหน่ายต่างประเทศให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มโอกาสในการแข่งขัน การขายสินค้าในตลาดโลกด้วยวิธีการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ส่งสินค้าออก เป็นการลดภาระภาษีอากร ทางอ้อมซึ่งมีอยู่ในต้นทุนการผลิต โดยการจ่ายเงินชดเชยค่าภาษีอากรให้ และสมควรวางมาตรการ ระบบการชดเชยค่าภาษีอากรให้แก่ผู้ส่งสินค้าออกที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันซึ่งไม่ได้กำหนดเป็นกฎหมาย ให้มีมาตรการรัดกุมและมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	อมรรัตน์/แก้ไข
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	วศิน/ตรวจ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	๒๙ มีนาคม ๒๕๕๓
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สุกัญญา/ผู้จัดทำ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	๑๔ มีนาคม ๒๕๕๔
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักหยก/ปรับปรุง
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	๘ มีนาคม ๒๕๕๖
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สุพิชชา/ตรวจ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	๑๘ มีนาคม ๒๕๕๖
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา